هفته نامهٔ
مجاهد
وآنان که در راه ما با جان و مال جهادگرنند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

مسجد بهترین جای برای دعوت مردم به سوی اصلاحات اجتماعی ، پخش و ترویج کارهای نیکو و مبارزه با مفاسد و کارهای زشت است.

از سخنان رهبر شهیدٔ

دور ششم –سال چهاردهم – شمارهٔ چهاردهم ۶ سرطان ۱۳۹۴ ۱۰ رمضان المبارک ۱۴۳۶ 27 June 2015

برنامهٔ وزارت امور خارجه در صد روز نخست

ص۳

بازگشت همه بسوی اوست

با اندوه فراوان اطلاع یافتم که در نتیجهٔ انفجار ماین هدایت شده از راه دور در ولسوالی کشم ولایت بدخشان، برادر مجاهد عبدالجبار مصدق ولسوال این ولسوالی به شهادت رسیده و شمار دیگری از هموطنان عزیز زخمی شده اند.

شهید مصدق، مجاهد مؤمن و وارسته ای بود که عمری در راه خدا، جهاد و مقاومت کرده بود و در پایان، هنگامی به شهادت رسید که روزه دار بود.

دشمنان مردم افغانستان با این گونه اعمال غیر انسانی، در کنار زیر پا کردن حرمت خون مسلمانان، حرمت ماه مبارک رمضان را نیز زیر پا کرده و بی باوری شان به دستورات الهی را نشان دادند.

دشمنان مردم افغانستان خوب بدانند که این گونه اعمال غیر انسانی آنها، نفرت و انزجار عمومی مردم علیه آنها را بیشتر ساخته و در آتش خشم مردم خواهند سوخت.

ضمن ابراز تسلیت به خانواده و دوستان شهید مصدق، به زخمی های این حادثه شفای عاجل و به مرحومی بهشت برین از بارگاه ایزد متعال استدعا دارم.

صلاح الدین ربانی
رئیس جمعیت اسلامی افغانستان
و وزیر امور خارجه

به امید سراسری شدن وحدت و یکپارچگی در کشور

ص۶

ستر جنرال عطا محمد نور:

من از اتحاد در فاریاب نهایت خُرسندم و آنرا بستری برای صلح و امنیت و پیام خوبی برای مردم فاریاب می دانم.

سترجنرال عبدالرشید دوستم:

اتحاد و اتفاق میان همه لایه ها و اقشار مردم از آرزوهای همیشه گی من است.

حمله به پارلمان

ابوبکر سبزوار

حملهٔ روز دوشنبه اول سرطان به پارلمان افغانستان یکبار دیگر ضعف نیروهای کشفی افغانستان را به نمایش گذاشت. گفته می شود گروهی مسلح با سلاح های سبک و نیمه سنگین و ملبس با لباس های اردوی ملی سوار بر یک موتر ضد گلوله خود را به نزدیکی در پارلمان رسانیدند و با انفجاری قوی، تلاش کردند تا بداخل محوطهٔ پارلمان راه باز کنند.

هرچند این تلاش ناکام ماند و این گروه سر خود را به دیواری از سمنت و آهن کوبیدند، اما دقت در برنامه ریزی زمان حمله و نیز توان این افراد به رسیدن به یک محل تحت تدابیر شدید امنیتی آنهم در یک روز مهم، سوال هایی را در ذهن بمیان می آورد.

شاهدان عینی می گویند که یک موتر سیاه رنگ از نوع لندکروزر ضد گلوله بسرعت خود را به نزدیک دروازهٔ شرقی پارلمان رسانید و سپس از آن شش یا هفت نفر در جادهٔ دارالامان پیاده شدند. همه مسلح به سلاح خودکار و راکت و ملبس به یونیفورم اردوی ملی بودند.

سپس فرد انتحاری اول موتر را بسرعت به دیوار منزلی در همسایگی پارلمان کوبید که ظاهراً نقطهٔ ضعیف برای داخل شدن تشخیص داده شده بود. اما انفجاری چنان قوی هم نتوانست کارگر ثابت گردد و راه بسوی داخل محوطهٔ پارلمان باز کند.

ص۷

تعهد وزارت اقتصاد در صد روز نخست

محترم عبدالستار مراد وزیر اقتصاد روز دوشنبه اول سرطان، برنامهٔ صد روزه اش را از طریق رسانه ها به اطلاع مردم رسانید. وی یازده مورد را بیان و وزارتش را متعهد به اجرای آن دانست. این یازده موارد عبارت اند از: (تحلیل وضعیت فقر در سطح کشور، آسیب شناسی وضعیت اقتصادی در سطح ولایات، ارزیابی و رده بندی موسسات غیر دولتی، ترتیب گزارش ده سالهٔ اهداف انکشافی هزاره برای افغانستان، بلند بردن میزان موثریت سازمان های همکاری های اقتصادی منطقوی، تقویت و فعال ساختن سیستم مدیریت معلوماتی، هماهنگی ونظارت ربعوار پروژه های انکشافی، تحلیل و ارزیابی پروژه های پیشنهادی واحدهای بودجوی،

ص۷

مهاجرت د نړیوالې ورځ په مناسبت

۵مخ

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: شهید استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیئت تحریر
آدرس: کوچهٔ اول سرک لیسهٔ نادریه – عقب تلویزیون نور.
شمارهٔ تلفن:۰۷۸۸۴۰۸۶۳۵/ ۰۷۷۲۰۳۶۴۱۲
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo&hotmail.com

سرمقاله

مبارزه با مواد مخدر؛ یک نیاز ملی است!

دیروز، روز جهانی مبارزه علیه مواد مخدر بود. کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر امروز به یک مشکل جهانی تبدیل شده است و کشور ها قوانین سخت گیرانه در برابر تجارت و انتقال آن وضع نموده اند. افغانستان از جمله کشور هایی است که در آن به طور گسترده کوکنار کشت می شود و بلندترین رقم معتادان را در خود دارد و همه ساله به تعداد معتادان در افغانستان افزوده می شود. این رویکرد منفی ریشه در فقر، بیکاری، جنگ و دسترسی آسان به این مواد دارد.

بدون تردید جنگ و نا امنی رابطهٔ مستقیم با کشت، تولید و ترافیک مواد مخدر دارد. در مناطق نا امن به صورت طبیعی تریاک کشت می شود و مخالفان دولت از آن بهرهٔ فراوان بدست می گیرند. به گفتهٔ وزارت مواد مخدر، ۹۴ درصد مواد مخدر از ۴۱ ولسوالی نا امن بدست می آید. که تروریزم، نا امنی و قاچاق مواد مخدر پدیده هایی است که موجب ازدیاد کشت کوکنار در کشور گردیده است.

طی سال های اخیر برنامه های معیشت بدیل و تقدیر از اجراآت خوب در افغانستان روی دست گرفته شد که نتیجهٔ چندانی در پی نداشته است. هر سال وزارت مواد مخدر ،مبارزهٔ خود را با شعار معیشت بدیل و تشویق زارعان به کشت حلال و... آغاز می نماید، اما در عمل خبری از کاهش این کشت دیده نمی شود. در تعدادی از ولایاتی که در آن کشت مواد مخدر به صفر تقرب نموده است، از سوی کشورهای کمک کننده یک میلیون دالر به زارعان کمک صورت گرفته است. این بار وزارت مبارزه با مواد مخدر گفته است، ولایاتی که بتواند در عرصهٔ مبارزه با مواد مخدر دستاورد های بهتری داشته باشد، نیز از این کمک های مستفید خواهند شد. مبارزه با کشت، تولید و قاچاق مواد مخدر در افغانستان به یک مبارزهٔ جهانی نیاز دارد و دولت در کنار سایر دشواری هایی که دارد نمی تواند به تنهایی با این پدیدهٔ شوم به مبارزه بپردازد.

رئیس اجرائیهٔ کشور خواستار ایجاد دانشکدهٔ ویژه به منظور مبارزه با مواد مخدر شده است. دیده شود یک چنین طرح به چه اندازه عملی خواهد بود. اما هر قدر نا امنی و بیکاری در افغانستان تداوم یابد، به همان تناسب جوانان و قشر آسیب پذیر جامعه به مواد مخدر روی خواهند آورد. اگر وضع به همین منوال در افغانستان ادامه یابد، شاهد تعداد معتادان بیشتر از پیش خواهیم بود. بر دولت است با ارایهٔ راهکار روشن و عملی، بر فرایند زرع، تولید و ترافیک این مواد کشنده، خاتمه بخشد.

■ فضلی‌آماج

مسایل رمضانی

اصل این نوشته، عبارت از مجموعهٔ نوشته‌های جمع‌آوری شده‌ای است که در برگهٔ فیسبوکم – برای آگاهی خوانندگان– به نشر می‌رسید، اکنون بنا بر تقاضای هفته‌نامهٔ وزین و گرانسنگ مجاهد، به صورت ذیل درآمده است.

بخش نخست:

تعریف روزه: صوم (روزه) از لحاظ واژگانی به‌معنای باز ایستادن است؛ امّا در شرع: باز ایستادنِ با نیت از خوردن و آشامیدن و دیگر باطل‌کنندگان روزه، از سپیده دمِ صادق تا غروب آفتاب است؛

حکم روزه: فرض؛

دلیل: ترجمه: (ای مومنان! روزه بر شما فرض شده است..)

بنی الإسلام علی خمس: شهادهٔ أن لا إله إلا اللّه، وأن محمداً رسول اللّه، وإقام الصلاهٔ، وإيتاء الزكاهٔ، والحج، وصوم رمضان" رواه البخاری، ومسلم عن ابن عمر"

ارکان روزه:

-۱امساک؛ یعنی خودداری از شکننده‌های روزه؛ البته در فقه احناف و فقه حنبلی روزه تنها همین یک رکن را دارد؛ اما فقه مالکی و شافعی این دو را هم افزودند؛

۲- نیت؛

۳- روزه‌دار.

حکم سحری‌خوردن:

سحری‌خوردن شرطی از شرط‌های روزه نیست؛ اما سنتی از سنت‌های رسول اکرم صلی الله علیه وسلم است که به‌جا آوردن آن خالی از اجر نخواهد بود، رسول الله صلی الله علیه وسلم در این مورد می‌فرمایند:

تسحروا فإن فی السحور برکهٔ. ترجمه: (سحری به‌پا خیزید که در آن برکت و خجستگی است)

و قابل یاددهانی می‌دانم که وقت سحری در پارهٔ پایانی شب است، زید پسر ثابت رضی الله عنه می‌فرمایند: تسحرنا مع رسول الله صلی الله علیه وسلم ثم قام إلی الصلاهٔ، فقلت: کم کان بین الأذان والسحور؟ قال: قدر خمسین آیهٔ "رواه البخاری"

(با رسول الله سحری خوردیم و پس از آن رسول الله برای ادای نماز به‌پا شدند، حضرت انس پسر مالک می‌پرسد: فاصله‌ای که میان اذان و سحری بود چه اندازه بود؟ زید می‌گوید: به اندازهٔ خواندن پنجاه آیت بود.)

این هم قابل گفتن است که تأخیر در سحری‌خوردن و تعجیل در افطار هم سنت است، امام احمد این حدیث را روایت دارند: لا تزال أمتی بخیر ما عجلوا الفطر وأخروا السحور

البته این نکته ناگفته پیداست که این دستور اسلام هم برمبنای همان فلسفهٔ یسر و آسان‌گیری است، چون این کار اندکی از مشقت روزه‌دار می‌کاهد، به راستی که خدا به ما آسانی می‌خواهد نه سختی،

حکم مضمضه (آب‌در دهان گرداندن) و استنشاق (آب در بینی کردن:)

مضمضه و استنشاق در هنگام وضو گرفتن یک امر نکوست؛ که در هنگام روزه دار بودن هم می‌توانی از این سنت رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بهره بری؛ اما نباید در وقت روزداری، مثل حالات روزه‌خواری در آن زیاده‌روی کند و یا آب را تا آخر بینی برساند، رسول اکرم صلی الله علیه وسلم در حدیثی چنین می‌فرمایند:

إذا استنشقت فأبلغ؛ إلا أن تكون صائماً رواه احمد

(آن گاه که آب‌دربینی کردی، آن را به [آخر] برسان؛ مگر اینکه روزه‌دار باشی)

این چنین این حدیث را هم داریم:

و بالغ فی الاستنشاق إلا أن تکون صائما رواه الترمذی

(به هنگام استنشاق مبالغه کن؛ مگر اینکه روزه‌دار باشی)

شکننده‌های روزه:

فهم شکننده‌های روزه به صورت فقهی و تخصصی آن شاید برای زیادی از خوانندگان سخت تمام شود؛ لذا ما در سطور آتی این شکننده‌ها را شماره وار ردیف می‌کنیم:

الف) شکننده‌هایی که هم کفاره دارد و هم قضا؛

یعنی اگر کسی چنین یک امری را در حین روزه‌داری انجام داد، بر اوست که هم کفاره و تاوان بپردازد و هم قضای آن روز را بجا آورد:

-خوردن؛

-آشامیدن؛

-جماع و یا هم‌بستری در روز رمضان؛

-خوردن دارو؛

ب) شکننده‌هایی که تنها قضا دارند؛ یعنی کفاره را با خود همراه ندارد و تنها قضای آن را به‌جا می‌ورد و بس

این شکننده‌ها در مذهب احناف سه چیز اند:

۱- روزه‌دار چیزی را بخورد که نه غذا باشد و نه در حکم غذا به شمار برود؛ مثل: خوردن برنج خام، بلعیدن آهنی، خوردن زیادی نمک، به زور قی کردن و ..؛

۲- غذا و یا چیزی را که در حکم غذا باشد، بنا بر عذر شرعی‌ای که پیش می‌آید، بخورد؛ مثلاً کسی فراموش کرد و چیزی را خورد، ولی بعد از اینکه یادش آمد که روزه‌دار است، از خوردن دست نکشید و به صورت عمدی به خوردنش ادامه داد؛ یا مثل اینکه خدمتکاری از بیم اینکه در اثر کار زیاد مریض نشود، قصداً می‌خورد و یا می‌نوشد؛ یا مثل بیرون شدن خون در پی عادت ماهوار و یا مثل خوردن دارو در ضرورت..؛

۳- شهوت را به صورت کامل تمام نکرده باشد؛ به این معنا که جماع به صورت کامل صورت نگرفته باشد؛ مثل اینکه با دست و یا به هر وسیلهٔ دیگری ارضای شهوت کند.

در این سه مورد روزه تنها قضا دارد و بس.

حکم تزریقِ آمپول وریدی در رگ یا در عضله و ..

دکتور یوسف قرضاوی در دیدگاه‌های فقهی معاصر به این موضوع چنین پاسخی ارایه می‌کنند: معنای سادهٔ روزه؛ یعنی خودداری از خوردن و آشامیدن و مباشرت با زِنان که بر هیچ‌کس پوشیده نیست، نصّ صریح قرآن نیز فقط در این سه مورد است و معنای این امور مورد نهی بر هیچ‌کس پوشیده نیست، در عهد نبوّت، اعرابِ بادیه نشین معنای آن را می‌دانستند و برای فهم و درک معنای خوردن یا آشامیدن نیاز به تعریف‌های منطقی نداشتند و نیز حکمت و فلسفهٔ روزه که عبارت است از اطاعت و بندگی خداوند متعال ترک خواهش‌های نفسانی و جلب رضایت او بر کسی پوشیده نمی‌باشد؛ چنان‌که خداوند متعال در حدیث قدسی می‌فرماید: "کل عمل ابن آدم له الا الصوم فانه لی وانا أجزی به، یدع طعامه وشرابه وشهوته من اجلی." [روایت بخاری]

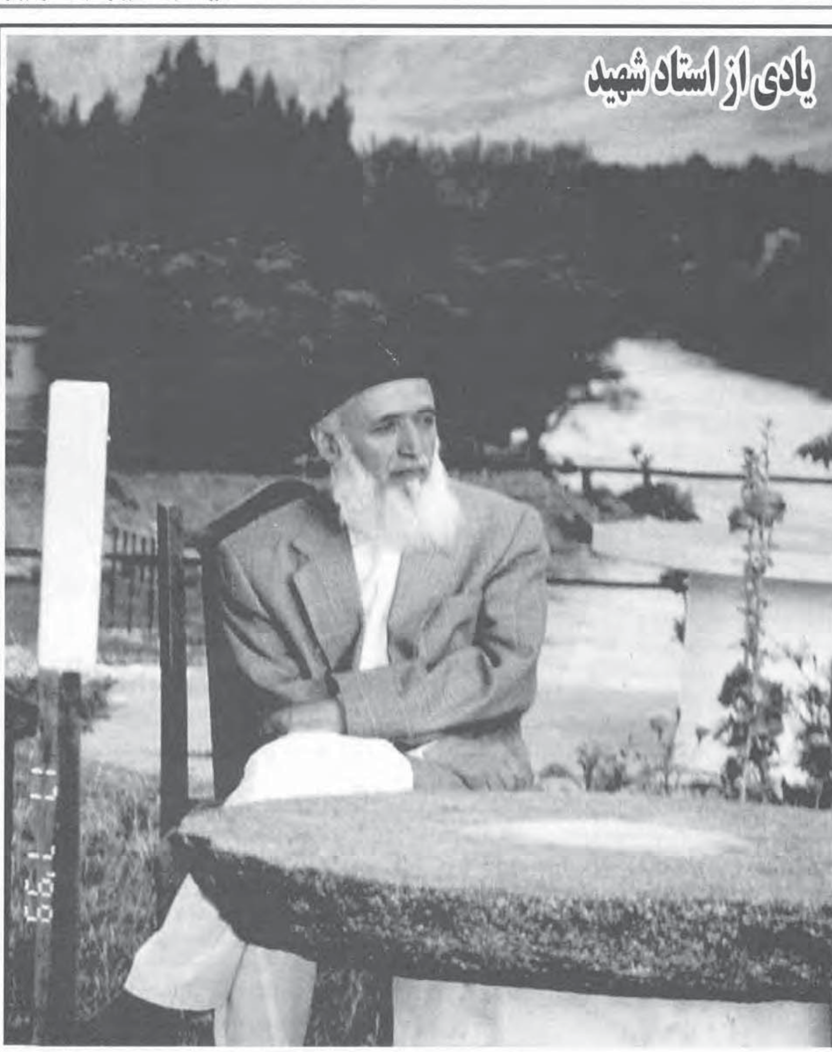
)هرعمل بنی آدم برای خود اوست به جز روزه که برای من است و من پاداشِ آن می‌دهم؛ زیرا که او از خوردن و آشامیدن و ارضای شهوت به‌خاطر من دست برمی‌دارد.)

تزریق انواع آمپول و استعمال روغن و مانند آن که در سوال مطرح شده است، نه در لغت و نه در عرف، خوردن و یا نوشیدن به حساب نمی‌آیند و با مقصود شارع در رابطه با روزه منافات ندارند، بنابراین موجب ابطال روزه نخواهند شد و چیزی را که خداوند ممنوع نکرده است، نباید بر خود سخت بگیریم و آن را بر خود ممنوع گردانیم، خداوند متعال در آیهٔ مربوط به روزه می‌گوید: [بقره / ۱۸۵] ترجمه: (خداوند برای شما سهولت و آسانی را می‌خواهد و سختی را برای شما نمی‌خواهد.)

ابن حزم می‌گوید: موارد زیر روزه را باطل نمی‌کنند:

"حقنه" یعنی تزریق؛ "سعوط" یعنی بُخور، قطره چکاندن در گوش و استعمال سُوند، استنشاق، هرچند به حلق برسد، مضمضه، اگرچه بدون عمد وارد گلو شود؛ سرمه کشیدن در شب یا روز، اگرچه وارد گل شود، وارد گلو شدن ذرّاتِ آرد و حنا و مواد عطری و حنظل یا هرچیز دیگر؛ مگسی که بدون اختیار وارد گلو شود .... ابن حزم، برای اثبات مدّعای خود استدلال می‌کند و می‌گوید: "خداوند ما را در حال روزه‌داری از خوردن و آشامیدن و جماع و استفراغ عمدی و ارتکاب گناهان نهی فرموده است، بنابراین، به هرآنچه از جلو یا عقب، یا گوش، یا چشم یا بینی یا هرسوراخ دیگرِ شکم یا سر وارد بدن شود، اصطلاحاً خوردن و آشامیدن نمی‌گوییم و خداوند جز خوردن و نوشیدن هیچ چیز دیگری را مادام که حلال باشد، بر روزه‌دار ممنوع نساخته است."

شیخ الإسلام ابن تیمیه به سرمه‌کشیدن و تزریق و استعمال سوند و رسانیدن دارو به درون انسان از طریق زخم‌ها و... می‌گوید: "اظهر این است که چنین مواردی روزه را باطل نمی‌کنند؛ زیرا روزه از ارکان مهم دین اسلام است که همهٔ مردم اعم از خواص و عوام باید با آن آشنایی داشته باشند، بنابراین، اگر چنین مواردی را خدا و پیامبر برشخص روزه‌دار حرام می‌کردند و روزه با آن‌ها باطل می‌شد، بر پیامبر خدا – صلی الله علیه وسلم– لازم می‌آمد که آن‌ها را بیان دارد و اگر بیان می‌داشت، صحابه نسبت به آن‌ها آگاهی می‌یافتند و همانند سایر احکامِ شریعت آن را به امّت ابلاغ می‌کردند، وقتی که هیچ اهل علمی در این ارتباط از پیامبر خدا – صلی الله علیه وسلم– هیچ‌گونه حدیثی را نه صحیح، نه ضعیف، نه مسند و نه مرسل بیان نکرده است، پی خواهیم برد که آن حضرت در این باره مطلبی بیان نکرده اند، والله اعلم.

سرطان ۱۳۷۸ – فیض آباد بدخشان

برنامهٔ وزارت امور خارجه در صد روز نخست

فیض

محترم صلاح الدین ربانی وزیر امور خارجهٔ کشور، قبل از ظهر ۳۰ جوزای ۱۳۹۴، برنامهٔ کاری صد روزهٔ وزارت امور خارجه را، در مرکز اطلاعات و رسانه های حکومت، با مردم شریک ساخت. و در ابتدا گفت: "خوشحالم که امروز به عنوانِ مسوولِ پیشبرد امورِ سیاست خارجی کشور، به تشریح برنامهٔ صد روزه وزارت امور خارجه می پردازم. این برنامه، در چارچوب "راهبرد پاسخ دهی و معلومات دهی دولت به ملت" و همچنان در جهتِ تعمیمِ فرهنگِ شفافیت و حکومت داری خوب، یک گام اساسی و بنیادین است. البته، من از جمله وزرایی هستم که در دور اول، رأی اعتماد گرفتیم و دستور مقام محترم ریاست جمهوری برای تدوین برنامهٔ کاری صد روز نخست، پس از تکمیلِ کابینه در هفتهٔ سوم ماه ثور صورت گرفت. به همین دلیل، ما برخی کارهای بنیادین را که پیش از آن نیز انجام دادیم، در فرصتِ مناسب، به آگاهی مردم عزیز خویش خواهیم رساند، اما در صد روزی که از هفتهٔ اخیر ماه ثور آغاز و تا اخیرِ ماه اسد ادامه می یابد، عَلاوه از برنامه های عادی و روزمره، بیش از شصت برنامه را در پنج بخش که عبارت از اصلاحات، اصولِ اساسی و یا دکترین سیاست خارجی، پیگیری روابط خارجی، حقوق اتباع در خارج، حقوق بشر و زنان می‌باشد، به خاطر پیگیری اهداف مشخص تدوین کردیم که برخی از برنامه‌ها در یک ماهِ گذشته تکمیل و برخی دیگر در حال تکمیل شدن است."

وزیر امور خارجه هدف اصلاحات در وزارت خارجه را به دو منظور، افزایش موثریت در عرضهٔ خدمات و صرفه جویی در هزینهٔ آن وزارت وانمود کرد. وی در بخش اصلاحات، بازنگری پالیسی منابع بشری، نهایی سازی طرح تعدیل قانون کارکنان خدمات دیپلوماتیک، الزامی ساختن مهارت های زبانی در استخدام افراد جدید، آغاز کار کمیسیون تقرر خارجی، برگشتاندن کارمندان خدماتی به بست های اصلی شان، تصمیم گیری در تقرر جنرال قنسل ها و سفرای جدید و بررسی مشاورین قراردادی در وزارت امور خارجه شامل برنامهٔ صد روز نخست کاری اش، اعلام کرد.

آقای ربانی، به منظور صرفه جویی در هزینهٔ وزارت امور خارجه، بستن سه سفارت خانه در خارج از کشور، کاهش کارمندان قراردادی، خریداری ساختمان برای دفاتر، اقامتگاه و محل رهایشی دیپلومات ها، حل مشکل بودجه و طرح ازدیاد عواید صکوک را نیز از جمله برنامه های کاری‌اش برشمرد.

وزیر امور خارجه گفت: "وقتی که اصلاحات می گوییم، هدف ما، تنها عزل و نصبِ افراد در اداره نیست، بلکه اصلاحاتِ مورد نظر من، عبارت از یک پروسهٔ مرحله‌ای، تدریجی و زمانگیری است که مبتنی بر مطالعه و ارزیابی دقیق استوار است. دیدگاه ما این است که با داشتنِ برنامه برای ارتقای ظرفیت و توانایی کارمندانِ فعلی وزارت امور خارجه، گزینش دقیق و مناسب آن‌ها بر اساسِ شایستگی و توانایی های شان، دادنِ فرصت ابتکار و نو آوری به ظرفیت های خوب نیروی انسانی وزارت امور خارجه، بدون هرگونه تبعیض، به اصلاحات اساسی و زیربینایی دست می یابیم."

آقای ربانی در ارتباط روابط خارجی گفت: "در بخش روابط خارجی، بر دو محور "سیاسی-امنیتی" و "اقتصادی" کار می کنیم. اولویت ما در این صدِ روز، پیگیری تطبیقِ مواد موافقتنامه های استراتیژیک و قرارداد ها و توافقنامه هایی است که دولت افغانستان قبلاً با کشورها، امضاء کرده است. تا اکنون افغانستان با ۱۲ کشور، موافقتنامه و سند راهبردی امضا کرده که نیاز به پیگیری مفاد این موافقتنامه ها است. به خاطر پیگیری خوب مفاد این سندهای راهبردی، ریاست پالیسیِ وزارت امور خارجه روی طرز العمل پیگیری مفاد موافقتنامه های راهبُردی افغانستان با دیگر کشورها کار می کند."

وی گفت که، تلاش برای کسب عضویت در سازمان همکاری های شانگهای، برگزاری جلسهٔ مقام های ارشد پروسهٔ قلب آسیا، برگزاری نشست سه جانبهٔ افغانستان، پاکستان و ترکیه و آمادگی برای نشست دوم کارشناسان بالای متن توافقنامهٔ راه ترانزیتی لاجورد از مسایل دیگری روابط خارجی درصد روز آینده می باشد.

به گفتهٔ اقای ربانی، تدویر مجلس سوم کمیسیون مشترک میان افغانستان و بریتانیا، آمادگی ها برای برگزاری نخستین مجلس کمیسیون مشترک میان افغانستان و ایتالیا، آمادگی ها برای امضای توافقنامهٔ همکاری های استراتژیک میان افغانستان و سویدن و آمادگی ها برای برگزاری نشست دوم کمیسیون مشترک افغانستان و فنلند هم دراین برنامه شامل است.

برگزاری نشست گروه بین المللی تماس، بازنگری چگونگی موثریت و نقش فعالیت های ملل متحده، آماده شدن همکاری های استراتژیک میان افغانستان و اتحادیهٔ اروپا و کارهای مقدماتی برای گشودن نمایندگی افغانستان در بنکاک تایلند هم از برنامه های وزارت امور خارجه در بُعد روابط با سازمان های بین المللی می باشد.

در بخش پی گیری حقوق اتباع و مهاجران، وزیر امور خارجه گفت: "در این بخش، چند هدف داریم که برای دست یابی به این اهداف، پنج برنامه داریم. هدف ما تأمین حقوق اتباع افغانستان و ارائهٔ خدمات قُنسلی برای شهروندان کشور در خارج و همچنان رسیدگی به مشکلات دانشجویان کشور در خارج می باشد."

وی متعهد شد که گشودن دو نمایندگی جدید سیاسی در یونان و هندوستان، پی گیری برای برگزاری بیست و ششمین نشست کمیسیون سه جانبهٔ افغانستان و پاکستان و ادارهٔ عالی سازمان ملل در امور پناهندگان، الحاق افغانستان به موافقت نامهٔ مبارزه علیه قاچاق مهاجرین، آغاز صدور پاسپورت برقی و نظارت به موقع به امور محصلان افغان در خارج از کشور در برنامهٔ سه ماههٔ این وزارت جا دارد.

دیالوگ حقوق بشر میان افغانستان و اتحادیهٔ اروپا، نهایی سازی پلان عملی قطعنامهٔ ۱۳۲۵ شورای امنیت سازمان ملل متحد در رابطه به زنان، صلح و امنیت، تهیهٔ گزارش مقدماتی در مورد کنوانسیون افراد دارای معلولیت و رونمایی گزارش مربوط به کنوانسیون منع شکنجهٔ سازمان ملل متحد هم از برنامه های وزارت امور خارجه در بخش حقوق بشر و زنان است.

در اخیر، صلاح الدین ربانی وزیر امور خارجهٔ کشور خطاب به حاضران گفت، آنچه بر شمرده است همهٔ کار در این وزارت نبوده، بلکه امور دیگر نیز است که دستگاه دپلوماسی افغانستان انجام خواهد داد: "این بود پلان عملی وزارت امور خارجه برای صد روز کاری که خدمت شما مردم شریف افغانستان ارایه شد. البته بار دیگر تاکید می کنم که، همه کار وزارت امور خارجه، تنها همین برنامه هایی نیست که در این صد روز تعیین کرده ایم، بلکه کارهای دیگری نیز داریم که در کنار این برنامه های اساسی و بنیادین، آن ها را نیز دستگاه دپلماسی کشور انجام می‌دهد." ■

وقتی اراده باشد، مفسدین در دورترین نقطهٔ مرزی دستگیر می شوند! اما در نزدیک ترین نقطه چه؟

عنایت

دو هفته پیش خبر دستگیری سه کارمند بلند رتبهٔ وزارت شهرسازی توسط پولیس مرزی ولایت بدخشان وارد فاز رسانه ای شد. این کارمندان در مظان اتهام فساد مالی و اداری بودند که متواری شدند. بدون شک دستگیری و انتقال شان به کابل پروندهٔ آنان را سنگین تر ساخت. این خبر از یک طرف نوید بخش بود و از سوی هم همراه با سوالاتی هست که تاهنوز در سطح کلان مملکتی پاسخ نیافته است! توقع همیشه گی مردم از حکومت وحدت ملی، مبارزه با فساد اداری است. اگر با فساد مبارزهٔ قاطع صورت نگیرد، تهدید این پدیده به مراتب خطرناکتر از تهدید تروریسم بین المللی می باشد.

چون یکی از آسیب هایی که دولت‌های پساجنگ، یا در حال جنگ را به شکل جدی تهدید می‌کند، پدیدهٔ فساد اداری است. فساد اداری از جمله مسایل اجتماعی و مدیریتی است که گریبان‌گیر بسیاری از جوامع، از جمله کشور ماست. همه کشورهای جهان به درجاتی البته متفاوت از این معضل اجتماعی و مدیریتی رنج می‌برند، اما افغانستان از این که با پدیدهٔ جنگ و قانون شکنی سال ها، رو به روست، فساد گستردهٔ اداری در تمام لایه ها و سطوح مدیریتی هم در بخش دولتی و هم در بخش خصوصی ریشه دارد.

موضوع فساد اکنون به یک معضل حاد اجتماعی و حتی سیاسی تبدیل شده است. وقتی به ادارات دولتی مراجعه کنید، دیگر مردم ترجیح می دهند همراه با رشوه از مسیر غیر قانونی وارد شوند. چون راه های را که قانون تعیین کرده است، پیمودنش همراه با بروکراسی، وقت کشی و قانون شکنی است. گزارش یک نهاد تحقیقاتی می گوید: شهروندان افغانستان، بخش درآمد مشروع خود را، جهت انجام کارهای مشروع خود رشوه می دهند، چه برسد به کارهای نامشروع!.

اوج فجایع فساد اداری در چندین انتخابات برملا گردید. کمیسیون های انتخاباتی متهم به فساد و تقلب اند. وقتی کسی از موضوع تقلب انکار نمی کند، بدین معناست که دست فساد مالی و اداری سرنوشت تمام انتخابات ها را رقم زده است. سال گذشته چیغ کاندیدان شورا های ولایتی برآمد. پرداختن رشوه، مسیر قانونی نماینده گان اصلی و واقعی مردم را دور زد. برخی از آناتی که نماینده نمی شدند، با پرداختن پول، چوکی ها را خریدند. بحث های تقلب در صدر اخبار جهان قرار گرفت که بیانگر عمق فساد اداری و حتی سیاسی در زمینه بود.

افغانستان در حال حاضر نیاز اشد دارد، تا با انواع و اقسام فساد مبارزه شود. اگر مبارزهٔ جدی با آن صورت نه گیرد، نزدیک است، یک بحران کلان دامن مردم را بار دیگر بگیرد. هرچند با آغاز کار حکومت وحدت ملی، نشانه های دیده شد، تا برضد فساد مبارزه صورت گیرد، اما آنچنانی که مردم توقع داشتند، تا اکنون این حکومت نیز در امر مبارزه با فساد چندان دست آورد ملموس ندارد. خیلی ها بدین باور اند، رئیس جمهور که در رأس قوای سه گانه قرار دارد، با پدیدهٔ فساد سلیقهٔ برخورد می کند. دوگانه‌گی در عمل سبب شده است، تا اعتماد مردم در امر مبارزه با فساد سیر نزولی داشته باشد.

پس دولت به جای شعار زدگی باید اقدامات جدی را در این مورد انجام دهد. دولت می‌تواند در پهلوی سایر شاخص ها و راهکارها، اقدامات زیر را در جهت مبارزهٔ جدی با این پدیده روی دست بگیرد:

۱. **ایجاد نهادهای نظارتی:** در بسیاری از ارگان‌های دولتی به دلیل نبود نظارت برکار و روند اجرای پروسه‌ها، فساد رشد و توسعه یافته است. همه بدین باور هستند که نفوذ شبکه های مافیایی قدرت، باعث شده است به راحتی پول‌ها و سرمایه‌های ملی حیف و میل شوند. پروندهٔ کابل بانک نمونهٔ بارزی از این فساد گسترده در نهادهای وابسته به دولت است. حتی برخی از نهاد های حکومتی در این پرونده تا هنوز دخیل هستند و کسانی را که نیز سرشان حساب می شد دست شان تا آرنج در فساد غرق شده است.

هفتهٔ گذشته، رئیس و معاون ادارهٔ تصفیهٔ کابل بانک نیز متهم به اخذ رشوه شده اند و تحت توقیف و بازپرس قرار دارند.

۲. **توجه به شایسته سالاری:** شایسته سالاری به عنوان یک اصل اساسی برای یک حکومت مردمی و عاری از فساد در تمام دنیا است. حکومت وحدت ملی باید به این اصل توجه کند و برای احراز پست‌های اجرایی و مدیریتی مردمان شایسته و صادق را در کار بگمارند.

۳. **ارزیابی مستمر:** ارزیابی مستمر از یک سو شفافیت به جود می آورد و از سوی هم مدیران را وا می دارد تا کارها را به شکل سیستماتیک و دوامدار تعقیب و عملیاتی سازند. متأسفانه در عدم ارزیابی مستمر طی سیزده سال گذشته بسیاری از کمک‌های جهانی حیف و میل شد. حجم بالای کمک‌های جامعهٔ جهانی باعث شد که صرف عدهٔ خاص، بر شریان‌های حیاتی قدرت اجرایی و اقتصاد کنترل داشته باشند و قشر پایینی جامعه، از همه چیز محروم باشد. عدم ارزیابی مستمر و نظارت سبب شد، تا خان‌زاده ها، خان تر شوند و سرمایه‌ها و ثروت‌های کلانی را برای خود فراهم کنند.

۴. **بازبینی مجدد در سیستم عدلی و قضایی:** فساد بیش از هر جایی دیگر در نهادهای عدلی و قضایی وجود دارد. این چیزی است که من از زبان مردم می شنوم. چون مردم وقتی برای حصول حق شان به این نهاد ها مراجعه می کنند، با شکوه و حرفی های عجیبی که آدمیت از شیندنش شرم می کند، از این نهادها می گویند. حکومت وحدت ملی باید اصلاحات لازم را در این نهاد ها اجرایی و عملی کند.

۵. **مقامات عالی رتبهٔ کشوری در فساد غرق هستند:** فساد مامور بست سه و چهار و پایین تر ازآن در حد خودشان است، هرچند که سوراخ نفوذی آب، ولو کوچک هم باشد، باید مسدود گردد. اما به جرئت می‌توان گفت که فساد اداری در افغانستان تبدیل به یک سیستم کلان حکومتی تبدیل شده است. این سیستم یک شبکهٔ حجیم از افراد و چهره‌های با نفوذ سیاسی را شامل می شود. بسیاری از این افراد پُست‌های کلیدی و حساس دولتی را در اختیار دارند. به همین دلیل است که نهادهای حقوقی در بسیاری از موارد توان برخورد جدی با این امر را ندارند و در برخورد با آنان در واقع از همان اصطلاح گذاره کار می گیرند!

۶. **تمرکززدایی دولت:** با توجه به ساختار کهنه، ادارهٔ فعلی افغانستان پاسخگو به نیازهای اساسی مردم نیست. این سیسم با توجه به حجم کار و طویل بودن پروسه های اجرایی فساد آور می شود. راه حل این است که باید سیسم های کهنه به سیتم های نو، جا عوض کند و برای ادارات محلی صلاحیت اجرایی داده شود، تا به معضل مردم در محل سکونت اصلی شان رسیدگی شود. چون در تمام دنیا تجربه نشان داده است که دستگاه‌های طویل و عریض دولتی باعث شده زمینهٔ نفوذ فساد اداری را در بدنهٔ دولت ایجاد کند. توقع شهروندان این است، همان گونه که عاملان فساد وزارت شهرسازی در وقت فرار، از دورترین نقطهٔ مرزی کشور دستگیر، عاملان فساد در نزدیک ترین نقطه، یعنی بیخ گوش رئیس جمهور و سایر مقامات حکومتی دستگیر و به جزایی اعمال شان برسند.

دامنهٔ رسوایی های مالی در کشور

تکساری

حکومت وحدت ملی کوله باری از فساد مالی را از سلفش به ارث گرفته است. حکومت گذشته با فساد شهره شده بود و لقب نخستین کشور فساد پیشه را به خود محفوظ داشت. فساد در افغانستان امزاد دولت جدید است. از روزی که حکومت وحدت ملی بر اساس یک توافق سیاسی بوجود آمد، فساد مالی به عنوان امزاد این دولت ظهور نمود. حکومت جدید با فشار های داخلی و خارجی مواجه بود و می باشد تا با فساد مبارزه جدی نماید. رئیس جمهور در روز های نخست قول و قرار های زیادی را در خصوص مبارزه با فساد به جامعهٔ جهانی و مردم افغانستان داده بود. مبارزهٔ حکومت وحدت ملی در برابر فساد مالی و اداری در آن حد از قوت قرار نداشت که بتواند جلوگیری از فساد در دولت گردد.

در گام نخست یک نوع فساد ساختاری در نظام و سیستم وجود دارد، تا زمانی که این ساختار تعویض نگردد نمی توان با فساد مالی مبارزه کرد و آن را کاهش داد؛ زیرا در حکومت وحدت ملی فساد پیشه گان با نام و نشان مشاور، کار شناس، دستیار، والی، فرمانده و ده ها عنوان دیگر حضور دارند. دولت شاید از روی نا گزیری و اوضاع حاکم به این فساد پیشه گان روی آورده باشد و مبارزه با یک چنین افراد آلوده به فساد مانند رفتن رستم به جنگ افراسیاب خواهد بود.

مبارزه با فساد طوری که دیده می شود، فقط در حول حرف و حدیث، تبلیغات و شعار وجود دارد. امروز فساد پیشه گان قدرتمند در قید و تعقیب عدلی قرار ندارند و دولت بالای رده های پائین فساد پیشه گان می تازد و تمام خشم و غضب خود را بالای آن ها خالی می کند. دولت قادر نیست تا فساد پیشه گان اصلی را مجارات کند. یک سلسله اتهام زنی ها در مورد اشخاص و افراد صورت می گیرد که بیشتر شامل مانور های تبلیغاتی حکومت می باشد و حکومت می خواهد با این شعار ها مردم را راضی نگه دارد.

نخستین مبارزهٔ دولت جدید رسیده گی به بحران کابل بانک بود و تعدادی هم مورد تعقیب عدلی قرار گرفتند و در یک محکمه تعدادی مجرم شناخته شدند. در این محکمه طوری که دیده شد با اشخاص غیر حکومتی بر خورد دولت تند تر، و با افراد و چهره های حکومتی دخیل در این قضیه نرم تر رفتار شده است.

مورد دیگر که دولت آن را رسانه یی ساخت، رسیده گی به قرار داد های تیل وزارت دفاع بود و در این دوسیه نیز عده یی تحت تعقیب قرار گرفتند و تا اکنون چهره های اصلی که در این قرار داد دستبرد زده اند معلوم نگردیده است. مبارزهٔ دیگر دولت جدید کشف و دستیابی فساد گسترده در وزارت شهر سازی و مسکن است و ص۷

مهاجرت د نړیوالي ورځ په مناسبت

■ رفیق بحر

د مهاجرت او کډوالۍ ستونزه چې د نړۍ له ستونزو څخه یوه مهمه ستونزه ده، ورځ تر بلې یې حجم غټېږي او نړیواله ټولنه له ګواښ سره مخ کوي؛ پخوا به د کډوالۍ ستونزې د طبیعي آفاتو لامله ډېرې رامینځته کېدې او کله کله به د جګړو لامله هم رامینځته کېدې، خو د شلمې پیړۍ له پیل څخه د لومړۍ او دوهمې نړیوالې له پیښېدو سره سم چې بشریت له کومو ناورینونو سره مخ شو جګړې، ددې ستونزې له ټولو ستر عامل وګرځېدې او د ملتونو ټولنې او ورپسې د ملګرو ملتونو د سازمان یو د بل پسې جوړېدا سره سره هم، دغو دواړو نړیوالو سازمانونو ونه شو کولای چې له نړۍ څخه د جګړو تغر ټول کړي او یا د طبیعي آفاتو سره د مبارزې له لیارې یې زمینې راکمې کړي او بلکې په شلمه پیړۍ کې د خونړي کمونیزم او د هغې مخالف قطب امپریالیزم او پانګوال نظام سرې جګړې، دغه ستونزه همداسې همیشنۍ او ورځ تر بلې غټه شوې وساتله او دا مهال د یو اټکل له مخې شپېته ملیونه وګړي مهاجر او کډوال شوي دي.

لومړۍ د جګړو له لیارې د مهاجرتونو او کډوالۍ په ډېربښت کې د پخواني شوروي اتحاد رول زیات وو چې په شلمه پیړۍ کې ډېرې مهاجرتونه او کډوالۍ د ویتنام له جګړې پرته په ډېرو آسیایي او اروپایي هیوادونو کې د پخواني شوروي د عزایمو پایله وه او دا مهال د یوویشتمې پیړۍ له پیلېدو سره سم د آسیایي هیوادونو په ګډون په افریقایي هیوادونو کې هم ددې ستونزې غټ لامل د نوي نړیوال نظام له مخې چې د سوسیالیزم په سقوط سره رامینځته شوی، امریکا او د هغې لویدیځ پلویان دي؛ لکه چې د افغانستان او عراق په ګډون ګڼ افریقایي هیوادونه ورسره مخ دي.

خو ددې معنا دا نده چې د ماتې خوړلي شوروي وارثې روسیې ګویا د بزرګۍ قبا اچولې ده، بلکې روسیه هم په سوریه او اوکراین کې همدا اوس ددغې ستونزې د حجم د غټولو قهرمانه ده؛ ځکه دا مهال لکه مارشال ټیټو چې په پخوانۍ یوګسلاویا کې کوم غوبل جوړ کړی وو او ورځخه وروسته زمونږ د هیواد کمونستانو د خپلو هیوادوالو د عام وژنې څپه تېره کړه او له افغانستان څخه یې ددې هیواد نږدې اوه ملیونه وګړي مهاجر کړي وو، چې د شلمې پیړۍ په وروستېو دوه وو لسیزو کې د نړۍ په سطحه د مهاجرت له ټولو لوړه کچه وه او تر تېر کاله د افغانستان مهاجرین له ټولو غټه شمیره وه، یوازې سږ کال سوریه هغه هیواد وګرځېده چې اوس مهال د افغانستان له مهاجرینو څخه یې د مهاجرینو شمیره لوړه شوې ده؛ ځکه دا مهال د سوریې څخه د مهاجرو وګړو شمېره څلور ملیونو ته رسیدلې ده او د افغانستان د مهاجرینو شمیره نږدې درې ملیونو ته راټیټه شویده.

دا پداسې حال کې ده چې لا تر اوسه هم نه په سوریه کې د مهاجرتونو عوامل له مینځه تللي دي او نه هم په افغانستان کې؛ په سوریه کې د بشار الاسد مستبد رژیم په خپل ولس باندې د ظلم میچنې ګرځوي او هره ورځ یې پر خلاف د کیمیایي وسلو په ګډون درنې وسلې او خطر ناک ګازونه کاروي، چې له همدې امله په سوریه کې اوه ملیونه وګړي له خپلو ځایونو څخه بې ځایه شویدي؛ څلور ملیونو یې د ترکیې، اردن او لبنان هیوادونو ته کډه کړیده چې لدوی څخه زیاته شمیره نږدې دوه ملیونه یوازې په ترکیه کې دي او هم په افغانستان کې د دولت او وسله والو مخالفینو ترمینځه جګړه لا هماغسې دوام لري، چې لامله یې ددې سره سره، چې ګاونډیو او د افغان مهاجرو کوربه هیوادونو؛ هر یو: پاکستان او ایران د مهاجرینو خپل هیواد ته د راتګ لپاره پرې شرایط تنګ کړي او د مهاجرینو ژوند ته یې ګواښ پیل کړیدي خو روانه جګړه یې پر مخ مانع ګرځي؛ ځکه له یوې خوا د ډاډمن امنیت نه شتون: مهاجرین خپل هیواد ته د ستنېدو زړه نه ښه کوي؛ په تېرو کلونو کې به ایراني چارواکو مهاجرینو په زور افغانستان ته راړول خو د تېر دسمبر په میاشت کې د پېښور په یو پوځي ښوونځي برید کې د پاکستاني نظامی کسانو د بچیانو د وژل کېدو لامله پاکستان هم د مهاجرینو لپاره د اور بټۍ وګرځیده، چې لامله یې سږ کال د تېر کال په نسبت د راستنیدونکو مهاجرینو شمیره نهه برابره زیاته شوې ده.

خو هغه څه چې لا اوس هم د یوې ستونزې په توګه شتون لري، هغه دلته د مهاجرینو نه سمبالښت دی؛ ځکه ډېری یې د اوسېدلو کورونه نلري او خپلې ځمکې هم نلري، همدارنګه نا امنۍ او دښمنۍ یې بل هغه لامل دی چې له مهاجرینو څخه یې لیار ورکه کړیده او مهاجرین یې د ډانګ او پړانګ ترمینځه ودرولي دي؛ پداسې حال کې چې د نړیوالې قوانینو له مخې د مهاجرینو او کډوالو خپلو هیوادونو ته ستنېده باید د هغوی د خپلې خوښې مطابق اوسي خو د پاکستان هیواد د مهاجرینو د مهاجرت لپاره د نیټې غځېدو په اړه، چې د را روان دسمبر سره ختمیږي، قاطع تصمیم هم ندی نېولی او له بلې خوا د نړیوالې ټولنې پاملرنه هم د افغانستان د مهاجرینو د موده د اوږدوالي او په منځنې ختیځ او افریقا کې د مهاجرتونو د پیل کیدو لامله کمه شویده او هغسې مرستې نه ورکوي؛ د کومو چې اړتیا ده څو پاکستان یې ساتلو ته زړه ښه کړي. او هم پخپله د افغانستان دننه اړوند وزارت د مهاجرینو لپاره لازم امکانات نه برابروي؛ له یوې خوا اداري فساد او له بلې خوا د نړیوالو مرستو کموالي او د راستنیدونکو ډېرښت هغه لاملونه دي چې افغان دولت یې د مهاجرینو د لازم استقبال او ځای په ځای کولو څخه عاجز کړیدی.

د کرزی په دولت کې پدې اړه بې غوري او خپل مسوولیت نه اداء کول هغه څه دي چې د ولسمشر کرزي ضمیر به یې په اړه بې خوابه اوسي. همدا هغه لاملونه چې زمونږ مهاجر ورونه په ایران کې د سوریې جګړې ته د مجبوریت له مخې لیږدول کیږي او په پاکستان کې پراته مهاجرین د داعش د نوې پدیدې لښکر جوړیږي او لامله یې افغانستان له امنیت څخه نه برخمن کیږي او جګړه نه ختمیږي.

نو ځکه اړینه ده چې د سولې د هڅو کامیابولو لپاره د ټولو هغو عواملو د لیرې کولو هڅه وشي چې د مهاجرینو خپل هیواد ته د ستنېدو په لیار کې پراته دي؛ که هغه د افغان حکومت دننه اداري فساد او لازم اقدامات نه ترسره کول دي او که د امنیتي ترون شتون او که له ټولو ستر عامل د نا امنۍ او جګړو ختمول او یا هم په مختلفو سیمو کې د مهاجرینو په ملکیتونو د زور واکانو قبضه او د هغوی د شتمنېو غصبول دي او داسې نور.

همدارنګه په پاکستان کې د IOM مشر انتوني ویګټریس او د یو این ایچ سی آر د ویاندې دنیا خان د څرګندولو له مخې د نړیوالې ټولنې لخوا مرسته هم اړینه ده؛ ځکه د مهاجرتونو په صورت کې د کډوالو او مهاجرینو پالل د ملګرو ملتونو د سازمان د فرعي سازمان (د مهاجرینو نړیوالې کمیسارۍ) یوه دنده ده، چې باید پدې لړ کې لازمې مرستې جاري وساتي او د هیوادونو دنده ده چې په زور څوک خپل هیواد ته ستانه نه کړای شي؛ ځکه به زور د مهاجرینو خپل هیواد ته ستنول د ستنیدو په وړاندې د خنډونو د پورته کولو پرته، نور ناورینونه زیږوي.

په یمن کې د جګړې دوام، د ولږې د ناورین تر پولې

○ شفیق

وروسته له څو ځلې هڅو؛ چې د ملګرو ملتونو لخوا په یمن کې د جګړې دواړو لوریو ترمینځه د ناستې لپاره ترسره شوې وې، په سویس هیواد کې د لومړي ځل لپاره د ولسمشر منصور هادي حکومت او حوثي ډلې ترمینځه مذاکرات ترسره شو خو هیڅ نتیجه یې ونه لرله؛ تېره اونۍ چې د سویس هیواد په کوربه توب په ژنیو کې د دواړو متخاصمو لوریو ترمینځه مذاکرات ترسره شو، یو لورې هم له خپل دریځ څخه په تنازل نه کولو سره دغه اوږده مذاکرات بې له کومې پایلې ودرول او د ملګرو ملتونو هغه استازی چې د مذاکراتو مشري یې کوله، د مذاکراتو له پایلې څخه ناهیلی شو.

یمن د عربي هیوادونو له مینځه له ټولو فقیر او بې وزله هیواد چې په نیابتي جګړه کې سوځي، دا دی نږدې څلور میاشتې یې په هیواد کې په پیل شوې جګړه واوښتې او د دریو زرو په شاوخوا کې یمني وګړو یکې خپل ژوند له لاسه ورکړ او د یو نیم ملیون په شاوخوا کې وګړي یې له خپلو سیمو څخه بې ځایه شویدي، چې د جګړې د دوام لامله یې د اوسیدونکو ژوند له ګواښ سره مخ دی.

د طبیعي منابعو څخه برخمنو هیوادونو سعودي او ایران چې له مودې راهیسې یې ترمینځ، د یوې سړې جګړې په توګه پټ پټونی روان وو؛ کله ایران د بحرین سني واکمنې د هغه د شیعه مخالفینو په ملاتړ کولو سره ګواښې او کله هم په لبنان کې د شیعه وګړو په مرکز ځایونو د ځینو سني اوریکو په لاس حملې کیږي؛ لکه چې دغې لړۍ په عراق کې هم د سني او شیعه وګړو جوماتونه خوندي پرینښودل او د امریکا عراق ته د راتګ سره سم په سني اکثریت، شیعه لړکې سره تړاؤ لرونکې واکمن نوري المالکي په تېلو عراقیان د کورنۍ جګړې په پوله ودرول؛ داسې په سوریه کې روانه جګړه هم د بشار الاسد د علوي رژیم لخوا په تسنن پیرو سوریایانو باندې د ظلمونو پایله ده، چې نن یې د همدغو واکمنانو د بې غورۍ او مسوولیت نه درک کولو لامله، دغه ولسونه د داعش له ګواښ سره مخ کړیدي او لدې امله چې پر وخت یې د هغې تدارک و نه کړ، نن ټول عراق او سوریه د کورنیو جګړو په ژبغړاندو لمبو کې سوځي او تر څنګه یې بې وزله یمنیان هم له تاؤ څخه بې برخې نشو او د پردیو جګړې په خپل کور کې کوي.

ددې پر ځای چې د تېلو له چینو څخه برخمنو سعودیانو او ایرانیانو د یمنیانو د فقر او ولږې پر خلاف خپل مسوولیت درک کولو سره د داسې جګړو له مخکې څخه مخه ډب کړې وای، چې اصلي لامل یې د بې وسۍ او ولږې ستونزه او د واکمنانو پاچاهی لګښتونه دي، اوس یې دواړه هیوادونه د خپلو منابعو څخه په جګړه کې د برلاسۍ لاسته راوړلو لپاره د یمنیانو وژلو او بې کوره کېدو لپاره لګښتونه ورکوي او خپله د تربګنۍ او مذهب پالنې جګړه د بې وزله یمنیانو په خاوره کې ترسره کوي؛ لکه چې زبر ځواکونه او د سیمې بې رحمه ګاونډیان د خپلې سیالۍ د ګټلو لپاره زمونږ په هیواد کې نیابتي جګړه په افغانانو کوي.

د اسلام ستر پیغمبر چې په یو حدیث کې؛ له فقر او ولږې څخه پناه غواړي: پداسې حال کې چې غربت یې هم ویاړ ګڼلو (که څه هم وروستی حدیث ضعیف هم دی) د همدې لپاره یې له فقر څخه پناه غوښتله چې ټولنیز فقر انساني ټولنه غلامۍ او بې وسۍ ته رسوي، چې بیا یې په پایله کې د نورو د لاسونو نانځکي ګرځي؛ زمونږ د افغانانو او یمنیانو ورته حالت دی: چې په مونږ کې د سره جنت لپاره ګډیدونکو دغه هیواد په ناورین سر کړ او د زیړ جنت ډنډورې راته زړه سره جګړه یو ځل بیا تازه او سیمه ایزه هم کړه، له یمنیانو څخه هم د ریال او تومن لوریدنو خپلمنځی. ۷مخ

به امید سراسری شدن وحدت و یکپارچگی در کشور

ثامر

به منظورِ تحققِ آرمان های مردمِ افغانستان، تحقق وحدت ملی، حفظِ یکپارچگی و سلامت کشور، فرماندهان و متنفذین جمعیت اسلامی و جنبش ملی اسلامی در ولایت فاریاب، با هم متحد شدند تا در تأمین امنیت این ولایت و امور دیگر صادقانه و مخلصانه گام بردارند و نگذارند دشمنان مردم افغانستان بیش ازاین با ایجاد تفرقه، ماهی مراد خود را بدست آرند.

با درنظرداشت شرایط کنونی، حضور مخالفان مسلح طالب و داعش در فاریاب، این دو جریان سیاسی در آنولایت خود را متعهد به وحدت و همکاری دانسته، اتحاد را نیاز مبرم شهروندان افغانستان می دانند.

سران ولایت فاریاب بعد از توافق روی وحدت و یکپارچگی شان، نزد ستر جنرال عطا محمد نور والی بلخ و رئیس شورای اجرایی جمعیت اسلامی، و سترجنرال عبدالرشید دوستم معاون اول ریاست جمهوری و رهبر جنبش ملی اسلامی رفته آنها را در جریان قرار دادند که مورد استقبال ایشان نیز قرار گرفت و اعلام حمایت کردند.

ابتدا استاد نور در دفتر کارش در شهر مزارشریف با نمایندگان مردم، بزرگان، شخصیت های سیاسی و فرماندهان پیشین ولایت فاریاب دیدار نمود. در این دیدار والی بلخ حضور آنها را خوش آمدید گفت و از وحدت و یک پارچگی بزرگان و شخصیت های ولایت فاریاب اظهار خُرسندی نموده، تاکید کرد، وحدت و همدلی سبب پیشرفت و آرامش مردم می شود و این کار به نفع مردم و محیط تان است.

در صفحهٔ فیسبوک آقای نور آمده است، وی از اتحاد شخصیت های مطرح فاریاب به عنوان یک فصل تازه یاد کرد و اظهار امیدواری نمود که، مردم فاریاب در سایهٔ وحدت بزرگان شان به صلح و توسعه دست یابند.

والی بلخ گفته است؛ من از اتحاد احزاب جمعیت اسلامی و جنبش اسلامی در فاریاب نهایت خُرسندم و آنرا بستری برای صلح و امنیت و پیام خوبی برای مردم فاریاب می دانم. خُرسندم که شما دیگر به اختلاف و خشونت، نه می گویید. شما پس ازین برادرانه در کنار هم برای صلح و آرامش فاریاب تلاش نمایید و دشمن مشترک را هدف قرار دهید و تهدید های امنیتی از ولایت خویش را از میان بردارید. به مردم تان صلح، برادری و همزیستی را هدیه کنید و اختلافات حزبی را دور بزنید.

❊

بزرگان فاریاب پس از ملاقات با استاد عطا محمد نور به کابل آمدند و با جنرال عبدالرشید دوستم معاون اول ریاست جمهوری و رهبر جنبش ملی اسلامی نیز دیدار کردند.

ستر جنرال عبدالرشید دوستم، شب ۳۱ جوزا، در دیدارش با جمع کثیری از بزرگان، منورین و متنفذین ولایت فاریاب و نماینده گان شان در شورای ملی، از توافقات حاصله میان احزاب جمعیت اسلامی افغانستان و جنبش ملی اسلامی افغانستان در شمال کشور بمنظور دفاع در برابر دشمنان صلح و آرامش مردم ما اظهار خُشنودی کرده است.

در صفحهٔ فیسبوک آقای دوستم آمده است، اتحاد و اتفاق میان همه لایه ها و اقشار مردم از آرزوهای همیشه گی من است و اکنون پدیده هایی چون داعش نیز نمی تواند سبب از هم گسیختگی در میان مردم گردد.

سترجنرال عبدالرشید دوستم گفته است، یکی از ضرورت های مبرم جامعهٔ ما در شرایط کنونی تأمین امنیت و رفاه سراسری می باشد. من این مسأله را چندین بار در شورای امنیت ملی تأکید کرده ام.

رهبر جنبش ملی اسلامی با تأکید بر همبستگی مردم در سراسر کشور در مقابله با دشمنان صلح و آرامش مردم گفته است که، با اعتماد به این که همبستگی میان مردم سبب پیروزی و توفیق نظام ها و حکومت هاست، هیچ گاهی به این مسئله بی توجهی نکرده است و اکنون نیز از خیزش های مردم در برابر دشمنان مردم کشور حمایت می کنم و شما را نیز فرا می خوانم تا برای پایداری نظام و حکومت جمهوری اسلامی افغانستان سعی و اهتمام به خرچ بدهید و در کنار قیام کننده گان قرار داشته باشید.

آقای دوستم، بار دیگر اتحاد مردم را سبب پیروزی آنها و شکست دشمن خوانده از اتحاد و همبستگی مردم اظهار خُشنودی کرده است.

❊

می دانیم، دشمنان داخلی و دست های بیرونی با هراسی که از اتحاد و یکپارچگی دارند، بی تفاوت نخواهند ماند و تلاش های مذبوحانهٔ شان را بصورت پیدا و پنهان انجام خواهند داد. بناءً مردم فاریاب و همه مردم افغانستان، مصمم تر و فعالانه تر از پیش در حفظ وحدت و همبستگی شان کوشا باشند. بدون تردید، زمانی در کشورما امنیت تأمین و صلح تحکیم می یابد، وقتی مردم ما در کنار هم به آرامش و برادر وار زیست خواهند نمود که همه با هم متحد شویم، منافع شخصی، گروهی، قومی، زبانی و سمتی را کنار بگذاریم، روی منافع ملی و میهنی تمرکز نماییم. زیرا متفرق بودن، درمانگر دردهای شهروندان کشورما نیست، بلکه وحدت ملت ها رمز موفقیت شان است.

امیدواری بر این تا اتحاد فاریاب، سرآغازی باشد برای اتحاد و همبستگی در سایر ولایات کشور. زیرا وحدت ملت هاست که کشور و مردم را به رفاه، ترقی، تعالی، توسعه و آبادانی سوق می دهد.

جامعه شناسان، همبستگی و وحدت را اساس جامعه خوانده اند.

پاکستان و تعهد مجدد به پروسهٔ صلح

وحید مژده

حکومت پاکستان یکبار دیگر از تعهد خود به آغاز مذاکرات میان طالبان و نمایندگان حکومت افغانستان در آیندهٔ نزدیک خبر داد. گفته شده که این مذاکرات به منظور صلح تا یک هفتهٔ دیگر آغاز خواهد شد.

این نخستین باری نیست که مقامات پاکستانی چنین وعده ای را به جانب افغانستان می دهند. از زمان بقدرت نزدیک شدن روابط میان حکومت وحدت ملی و پاکستان، هرگاه در افغانستان واقعه ای اتفاق می افتد که پاکستان به دست داشتن در آن در معرض اتهام قرار می گیرد، مقامات پاکستانی فوراً موضوع کمک به مذاکرات صلح میان طالبان و حکومت افغانستان را مطرح می سازند.

در این اواخر طالبان در شمال افغانستان دست به تحرکات وسیع زده و بخصوص در ولایات قندز و بدخشان این فعالیت ها چشمگیر بوده است. حملهٔ مردان مسلح به پارلمان افغانستان واقعهٔ دیگری بود که امنیت ملی افغانستان، سازمان استخبارات نظامی پاکستان را در آن دخیل دانست. بنابراین انتظار می رفت که پاکستانی ها بار دیگر دست به کار شوند و با وعدهٔ کمک به پروسهٔ صلح، بار دیگر امید کاذب خلق کنند.

به نظر می رسد که وعدهٔ پاکستان به مذاکرات صلح، ادامهٔ مذاکرات ارومچی باشد زیرا سرتاج عزیز مشاور صدراعظم پاکستان در امور خارجی گفته است که قبلاً نیز چنین مذاکره ای در ارومچی کشور چین میان نمایندگانی از دولت افغانستان و سه تن از نمایندگان طالبان با میانجیگری پاکستان صورت گرفت است.

شنیدن خبر مذاکرات به منظور صلح برای هر افغان نوید خوش آیند است اما سوال اصلی اینست که آیا پاکستان توان آنرا دارد تا طالبان اصلی را که توان تصمیم گیری در مورد صلح را دارند به مذاکره حاضر سازد؟

در مذاکرات ارومچی سه تن از طالبان شرکت داشتند که خود را نمایندگان اصلی طالبان می دانستند. ملاجلیل حقانی سابق معین سیاسی وزارت خارجهٔ طالبان، ملا عبدالرزاق وزیر داخلهٔ سابق و ملاحسن رحمانی والی قندهار در زمان طالبان با نمایندگان تیم رئیس جمهور و شورای اجرائیه به مذاکره پرداخت. ملاعبدالجیل قبلا نیز با وساطت پاکستان به کشور های دیگر مسافرت کرده و گفته است که وی نمایندهٔ اصلی ملامحمد عمر رهبر طالبان است.

با اعلام خبر مذاکرات صلح در هفتهٔ آینده به وساطت پاکستان، شورای رهبری طالبان طی یک اعلامیه، ارتباط خود با این نشست را رد کرده است.

مذاکره با افراد در گذشته نیز بارها صورت گرفته و نتیجهٔ مطلوب از آن بدست نیامده است. بنابراین اگر دولت افغانستان واقعاً خواهان رسیدن به صلح است باید وقت خود را در مذاکره با چنین افراد تلف نسازد.

دولت افغانستان باید از پاکستان بخواهد که اگر شخص اول طالبان را به میز مذاکره حاضر نمی کند، باید این توان را داشته باشد تا شخص شماره دوم این تحریک را به مذاکره حاضر سازد. اگر پاکستان در این حد هم نفوذ بر طالبان ندارد، لااقل شخصی از دفتر سیاسی طالبان در قطر را که صلاحیت گفتگو داشته باشد، به مذاکره با نمایندگان دولت افغانستان حاضر نماید اما مذاکره با کسانی که دیگر در صف طالبان نیستند، هیچ تاثیر مثبت بر پروسهٔ صلح نخواهد داشت.

اگر به گذشته بنگریم، در۳۰ سرطان ۱۳۹۲ و پس از بقدرت رسیدن نوازشریف در پاکستان، سرتاج عزیز مشاور صدراعظم پاکستان در امور خارجی، سفری به کابل داشت. وی در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با زلمی رسول وزیر خارجهٔ وقت افغانستان گفت که پاکستان از روند صلح به رهبری افغانها حمایت می کند اما این موضوع را رد کرد که پاکستان طالبان را کنترول می کند و تاکید نمود که پاکستان فقط می تواند در رسیدن به یک راه حل، افغانها را کمک کند. وی گفت "ما به دلیل روابط گذشته، تماس هایی با طالبان داریم اما آنها را کنترول نمی کنیم".

دولت افغانستان در مورد نفوذ پاکستان بر طالبان هیچ تردیدی بخود راه نمی دهد و کلید حل مشکل را در دست پاکستان می داند. به همین دلیل رئیس جمهور غنی حاضر شد تا حتی به قیمت از دادن دوستی با هندوستان، به پاکستان امتیاز بدهد. با توجه به چنین باور در میان مقامات دولت افغانستان که برای پاکستان امتیاز به ارمغان آورد، اگر پاکستان همچنان بازی با افغانستان را با مهره های از دور خارج شدهٔ طالبان ادامه دهد و وقت را بگذراند، آیا دولت افغانستان با این کار پاکستان مخالفت خواهد کرد؟

حمله به پارلمان

ادامه از صفحهٔ اول

بنابراین افراد مسلح بی پناه در وسط جاده باقی ماندند و از اطراف مورد شلیک گلوله قرار گرفتند.

آنها از فاصلهٔ دور بسوی ساختمان پارلمان شروع به فیر راکت کردند اما از هرطرف آماج فیر گلوله بودند. آنها راهی نداشتند جز اینکه بسوی بلند منزل در حال ساختمان که گویا متعلق به شرکت کفایت است بروند اما گمان نمی کردند که محافظین آن ساختمان نیز مسلح اند. گفته می شود یک محافظ مسلح از ساختمان بسوی مهاجمین آتش گشود و دو تن از آنان را هدف گلوله قرار داد.

هرچند گفته می شود که گروه مهاجم نقشهٔ دقیقی برای این حمله طرح کرده بودند اما ظاهراً در یک مورد در محاسبهٔ خود اشتباه کرده بودند. آنها این محاسبه را نداشتند که اگر انفجار موتر نتواند راه را برای ورود آنان به پارلمان باز کند، در آنصورت برنامه چیست؟

شاید راه حل این مشکل رفتن به بلند منزل در حال ساختمان در مقابل پارلمان در نظر گرفته شده بود اما این موضوع هم درنظر گرفته نشده بود که اگر در آن ساختمان افراد مسلح امنیتی جابجا شده باشند، چه باید کرد؟

به نظر می رسد کسانی که این نقشه را کشیده بودند در نظر داشتند که اگر این افراد نتوانند داخل پارلمان شوند و به هدف خود برسند، دیگر مهم نیست که چه بر سر آنان می آید.

****

آیا این حمله کار طالبان بود؟ در آغاز طالبان مسوولیت حمله را بعهده گرفتند اما بعداً روی این مسئله تاکید نکردند درحالیکه این حمله می توانست از نظر تبلیغاتی و نشان دادن قدرت، برای آنان یک فرصت باشد. برخلاف گذشته که بعد از چنین عملیات، نام افراد مهاجم را با ذکر اینکه از کدام ولایت اند اعلام می دارند، این بار فقط به اعلام خبر اکتفا کردند و هرچند وعده داده بودند که جزئیات ماجرا را بعداً اعلام می دارند، اما این جریان را به فراموشی سپردند.

از طرف دیگر بعضی از رسانه ها به تقدیر از سربازی پرداختند که ادعا کرده بود شش تن از مهاجمان را از پا درآورده است اما شاهدان عینی می گویند که لااقل دو تن از مهاجمان توسط محافظ بلند منزل کنار جاده کشته شد.

حمله به پارلمان، موضوع پیچیده است. طوریکه در تصاویر از داخل تالار ولسی جرگه مشخص است، انفجار موتر بمب گذاری شده دقیقاً زمانی صورت می گیرد که معاون اول و نامزد وزیر وزارت دفاع قصد ورود به تالار را دارند. بنابراین مشخص است کسانی که فرماندهی این عملیات را بعهده داشتند، از طریق تلویزیون شاهد لحظه به لحظهٔ جریانات بودند. زمانیکه رئیس ولسی جرگه ورود معاون رئیس جمهور و نامزد وزارت دفاع را اعلام می دارد، دستور حمله را صادر می کنند تا سمبولیک بودن این حمله را به نمایش بگذارد.

معمولاً در حملاتی از این دست، اولین سوالی که مطرح می شود اینست که مهاجمان چگونه قادر اند تا در محلات بشدت تحت نظارت امنیتی، همراه با مقدار زیادی از جنگ افزار های سبک و سنگین وارد شوند. این کار در طول حداقل ده سال گذشته ده ها بار در کابل صورت گرفته است. در هر مورد مقامات مسوول وعده داده اند که در این مورد تحقیق خواهند کرد اما هیچگاه نتیجهٔ تحقیقات مشخص نشده است و این سکوت چه را نشان می دهد؟

مروری بر برخی رویدادهای مهم امنیتی

۳۱جوزا:

* محمد عمر صافی والی کندز به رسانه ها گفته است، مخالفین مسلح دولت از صبح شنبه (۳۰ جوزا)، حملات را بالای پوسته های نیروهای افغان آغاز کردند و سرانجام در شام دیروز ولسوالی چهاردره از سوی شورشیان تصرف شد. نیرو های امنیتی که از ولسوالی چهاردره عقب نشینی کرده اند، گفته اند که این ولسوالی در نتیجهٔ بی توجهی مسوولین محلی سقوط کرده است. اما والی کندز اطمینان داده است که نیرو های امنیتی، دوباره ولسوالی چهاردره را تصرف خواهند کرد.

* در نتیجهٔ انفجار یک ماین کنار جاده در ولایت هلمند، حد اقل چهارده غیرنظامی کشته و پنج تن دیگر زخمی شده اند. سخنگوی والی هلمند به رسانه ها گفته است، انفجار موتر غیرنظامیان را پس از چاشت شنبه (۳۰ جوزا) هدف قرار داد و در میان قربانیان یک زن و یک کودک نیز شامل اند. گفته می شود اکثر قربانیان و زخمی های این رویداد، اعضای یک خانواده هستند.

* ولسوالی یمگان ولایت بدخشان بدست دولت افتاد. در اعلامیهٔ وزارت امور داخله آمده است، ولسوالی یمگان بدخشان، در نتیجهٔ عملیات مشترک نیروهای امنیتی کشور از وجود هراس افگنان پاکسازی گردید و در جریان این عملیات ۱۲۰ هراس افگن داخلی و خارجی به شمول چندین قومندان مشهور طالبان کشته و زخمی شدند. در اعلامیه تذکر رفته است که، ملا حافظ، مولوی صابر، ملا شکرالله، قومندان رستم و ملاهاشم کولابی از عمده ترین سردسته های هراس افگنان در ولسوالی یمگان و ده ها هراس افگن دیگر در عملیات یاد شده کشته شده و ده ها هراس افگن دیگر زخمی شده اند.

اول سرطان:

* به قول رسانه ها، عبدالرحمن رحیمی فرماندهٔ پولیس کابل گفته است که پس از انفجار موتر بمب گذاری شده، شش مهاجم که قصد ورود به محوطه شورای ملی را داشتند توسط پولیس از پا در آمدند. حوالی ساعت ده چاشت امروز اول سرطان هفت عامل انتحاری به ساختمان شورای ملی کشور حمله کردند. این حمله نخست با انفجار یک موتر بمب گذاری شده آغاز شد و سپس مهاجمان به سوی ساختمان شورای ملی به تیراندازی پرداختند. در نتیجهٔ انفجار موتر بمب گذاری شده تمام شیشه های ساختمان شورای ملی فرو ریخت و تالار مجلس نمایندگان مملو از دود و خاک شد. گفته می شود که چند تن از نمایندگان نیز بر اثر اصابت شیشه، به شکلی سطحی زخمی شده اند. اگرچه به خاطر معرفی نامزد وزیر وزارت دفاع ملی توسط معاون دوم ریاست جمهوری در اطراف ساختمان شورای ملی، تدابیر ویژهٔ امنیتی گرفته شده بود، اما مهاجمان انتحاری توانستند که از این تدابیر ویژه عبور کنند و خود را در نزدیکی ساختمان شورای ملی انفجار دهند.

۲سرطان:

* وزارت دفاع ملی، از باز پس گیری ولسوالی چهار درهٔ ولایت قندوز خبر می داد. این ولسوالی دو روز پیش به دست مخالفان مسلح دولت سقوط کرد و پس از آن عملیات نیروهای امنیتی در قندوز برای بازپس گیری این ولسوالی آغاز شد. اکنون نیروهای امنیتی دوباره کنترل ولسوالی چهاردره را به دست گرفته اند. دولت وزیری معاون سخنگوی وزارت دفاع به رسانه ها گفته است که، در جریان عملیات در چهار دره تا اکنون هفده مخالف مسلح دولت کشته شدند و بیش از ده تن دیگر شان زخم برداشته اند.

۵سرطان:

* انجنیر سعدالله رییس شورای ولایتی نورستان به رسانه ها گفته است که، ولسوالی وانت وایگل صبح امروز به دست طالبان سقوط نموده و طالبان بیرق خود را به اهتزاز درآورده اند. به گفتهٔ وی ، طالبان ساختمان ولسوالی و منازل مسکونی را آتش زده و به مردم ملکی و نظامی تلفات و جراحات واردگردیده است. رئیس شورای ولایتی بالای مقام های دفاعی و امنیتی انتقاد نموده است که آنها را در جریان قرار داده بود، که توجهی نکرده اند.

دامنهٔ رسوایی های مالی...

تعدادی از این وزارت به جرم فساد از کار بیکار شدند و چند تن از رئیسان این وزارت زندانی و مورد تعقیب عدلی قرار گرفتند و در مورد فساد در این وزارت و تخطی ها در قرار داد حرف های گفته و شنیده شد، باید انتظار کشید که طی روز ها و هفته های بعدی در مورد این فساد مالی چگونه برخورد صورت می گیرد. حرف و حدیث دیگر در این روز ها گزارش سیگار مبنی بر حیف و میل شدن کمک های ادارهٔ توسعهٔ بین المللی امریکا در وزارت معارف است.

در گزارش سیگار و یا دفتر بازرسی ویژهٔ امریکا برای بازسازی افغانستان آمده است، که وزارت معارف مکاتب خیالی در مناطق جنگی ایجاد کرده و به این بهانه از ادارهٔ کمک های انکشافی امریکا پول گرفته است. اخیراً اسد الله حنیف وزیر جدید معارف در مجلس سنا و قبلاً در پارلمان کشور از حیف و میل هزینه های اختصاص یافته به این وزارت در دورهٔ حکومت قبلی سخن گفت. به گفتهٔ بلخی مقام های پیشین این وزارت شماری معلمان و مکاتب در کشور را جعل کرده اند و در برابر این جعل کاری ها پول فراوان به دست آورده اند. جان ثاپکو سربازرس ویژهٔ سیگار در نامه یی گفته است که به درستی آماری که ادارهٔ کمک های توسعهٔ امریکا بر اساس داده های وزارت معارف افغانستان از معلمان و مکاتب ارائه کرده، اطمینان ندارد.

لحن وزیر اسبق معارف –فاروق وردک– چنان تند بود که از نظر وی همه دنیا دروغ می گویند فقط وی و همکاران نزدیکش درست می فرمایند و قرار است این وزیر کسانی را که به چنین گزارش دست یازیده اند به کمک ایالات متحدهٔ امریکا محاکمه علنی نماید. چنین اوضاع و احوال برای حکومت وحدت ملی مشکل خواهد بود با یک چنین چهره های مبارزه کند و آنها را به محاکمه بکشاند و با آنها حساب و کتاب نماید.

تعهد وزارت اقتصاد در صد روز...

اصلاح و انکشاف ارتقای ظرفیت نهادی، ارزیابی مشاورین داخلی، و بهبود روند هماهنگی، تطبیق و نظارت از پروژه های کوچک انکشافی)

وزیر اقتصاد کشور، صورت نادرست استفادهٔ کمک های جامعهٔ جهانی را در ۱۴ سال اخیر به باد انتقاد گرفته ابراز نگرانی کرد که، با وجود سرازیرشدن میلیاردها دالر به افغانستان فقر در حال افزایش است و هم اکنون۳۶ درصد نفوس کشور زیرخط فقر زندگی می کنند. وی، تحلیل وضعیت فقر و آسیب شناسی وضعیت اقتصادی درکشور را از اولویت های صد روز نخست کاری اش عنوان کرده گفت: "در چهارده سال گذشته مبالغ زیادی به کشور رسید و پروژه های بزرگ در بخش های نظامی و ملکی عملی شد اما در اندکی ۳۶ درصد نفوس افغانستان که زیرخط فقر است تغییر نیامد، ما عوامل و دلایل این را پیدا می کنیم و بدون دریافت این عوامل که برنامه های آینده اقتصادی شاید به خطا برود".

آقای مراد برای طرح برنامه اقتصادی در سطح کشور، از لحاظ محرومیت و رشد اقتصادی، وعده سپرد که چهار ولایت قندهار، هرات، بامیان و بلخ را در صد روز نخست مورد مطالعه قرار می دهد.

په یمن کې...

مینه وترورله او د مذهب پالنې په اور یې ورګډ کړل. ملګري ملتونه چې په حقیقت کې د یو بې روحه کالبوت وجود مثال لري او خوځښت یې هم د زبر ځواکونو او ښکروڼو لرونکو هیوادونو په سیالۍ رامینځته کیږي، په وچ یمن کې نه امریکا ګټه وینې او نه روسیه؛ چې د منابعو په پلمه به یې (که یې لرلی) ورته پاملرنه کړې وای.

اوس چې په یمن کې روانه جګړه د یمن ولس د ولږې د ناورین په پوله هم ودرولی، اړتیا ده چې ملګري ملتونه د انساني همدردۍ پر بنیاد خپل مسوولیت اداء کړي او هم اسلامپال شخصیتونه او عربي شیخان د بشر دوستۍ له مخې د یمني ولس مرسته وکړي او دهغوی سره مرسته ورته ښایې د فټ بال لپاره په ملیونونو ډالرو لګولو څخه ډیره اړینه اوسي؛ ځکه که ورزش انسان ته د بدن غښتلي کولو وسیله ده، نو د عرب تاتوبي یمن خاورې د وګړو ژوند . له جګړې او ولږې څخه ژغورل هم اړین دي، ولی چې کیدای شي دغه بل شوی اور له استعماری پولو نورو هیوادونو ته هم ورسیږي، چې بیا به یې د تدارک وخت تیر شوی وي.

مزاحم!

ادامه از صفحهٔ ۸

ما باید مهمان نواز باشیم ولی مشکل را که نمی توانیم حل کنیم و قصه های تکراری را به تکرار بشنویم!

فقط یک راه باقی مانده و آن اینکه این دوست مزاحم را از در ورودی منزل جواب بدهیم که فلان در منزل نیست!

آیا این دروغ نیست؟ و چرا متوسل به این دروغ شویم؟

هرگاه دوستان و عزیزان ما متوجه اهمیت کار و دقت دوستان خویش گردند و مزاحم آنان نشوند، چه بهتر و خوشگوارتر تر خواهد بود؟

در هوای خوب تابستان در کابل و هوای داغ در مشرقی، طبیعت مهمانان نیز به کابل رخ می کند و آیا می توان همواره مهماندار افراد بی کار و یا در ایام رخصتی مکاتب در مشرقی و سپری کردن روز ها و شب ها در کابل بود؟

دوستان عزیز! لطفاً رهنمایی کنید و ما را از گناه رد کردن مهمان و رنج این رد کردن ها، رهایی دهید!

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

- مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
- مطالب آمده مسترد نمی گردد.
- آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا
از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم –سال چهاردهم – شمارهٔ چهاردهم ۶ سرطان ۱۳۹۴ ۱۰ رمضان المبارک ۱۴۳۶ 27 June 2015

اگر عیسی خان نمی داشتیم؛ تصور کنید چه اتفاقی می افتاد؟

■ نذرالله

چند روز پیش پارلمان کشور مورد حملهٔ ۸ تن از مهاجمان انتحاری قرار گر فت. در این حمله ۵ نفر شهید و به شمول دو عضو پارلمان ۳۳ نفر شهروندان زخم سطحی برداشتند. حملهٔ گروهی مهاجمان در حالی صورت گرفت که قرار بود، معصوم استانکزی نامزد وزیر وزارت دفاع ملی و آخرین مهرهٔ تکمیلی کابینهٔ جمهوری اسلامی افغانستان، جهت اخذ رأی به ولسی جرگه معرفی شود.

تروریستان در دقایق اولی، توانستند خود را به دروازهٔ ورودی مجلس نزدیک سازند و موتر مملو از مواد منفجرهٔ خود را انفجار نمایند. پس از وقوع انفجار مهیب، شش تن از مهاجمانی که می خواستند وارد صحن پارلمان شوند و شروع به تیر اندازی نمایند، توسط سربازان مؤظف هدف قرار گرفتند و پیش از رسیدن به هدف از پا در آمدند. با کشته شدن مهاجمان، از یک خونریزی بسیار قوی در تاریخ پارلمان کشور جلوگیری صورت گرفت. سربازی که توانست از خود رشادت تاریخی نشان دهد و مهاجمان را سر به نیست کند، عیسی خان باشندهٔ ولایت لغمان بود. عیسی خان پس از واقعه به یک قهرمان تبدیل شد و چنان شهره گردید که هیچ گاهی در خیالش هم خطور نمی کرد. وی مالک آپارتمان، موتر هایلکس و مبالغ هنگفتی نقدی گردید. به نام او در ولایت لغمان چهار راهی نیز مسمی گردید. این سرباز در حالی مورد تشویق قرار گرفت که به صدها سرباز دیگر همه روزه با شکم گرسنه و لب تشنه در گوشه گوشهٔ این سرزمین قهرمانی می کنند. تشویق سربازان قهرمان از سوی مقامات مسوول و شهروندان آگاه می تواند، انگیزهٔ شود در جهت دفاع و پاسداری بیشتر از تمامیت ارضی و نوامیس ملی.

تصور کنید اگر عیسی خان و امثال آن را نداشتیم چه اتفاقی رخ می داد؟ در صورتی که تروریست ها مؤفق به ورود می شدند باور کنید جوی خون در راه رو های تالار مجلس روان می شد! پس سربازان وطن حق کلان بالای منسوبان و ملت دارند. من وقتی این سربازان شجاع را هنگام گشت زنی در شهر می بینم تنها چیزی که می توانم انجام دهم از روی احترام آهسته رد می شوم و با عشق با آنان با لبخند دست تکان می دهم. در حواشی رخداد روز دوشنبه، موضوع دیگری که جلب توجه کرد، نه ترسیدن، رئیس مجلس حین وقوع انفجار بود. در حالیکه سروصداها و چیغ زدن ها در داخل تالار موج می زد، عبدالرووف ابراهیمی بدون این که تکان بخورد و دست پاچه شود، اعضای مجلس را به آرامش دعوت کرد و حادثه را به شارتی برق ربط داد. در حالیکه او می دانست با فرو ریختن سقف کاذب مجلس و پر شدن دود و خاک خطر در چند متری قرار دارد. سه سال پیش نیز مقر پارلمان کشور از یک ساختمان نیمه کاره مورد هجوم گروهی قرار گرفته بود.

برخی از اعضای مجلس گفته اند که از یک ماه بدینسو پارلمان در معرض تهدید شدید امنیتی قرار داشت. حادثهٔ روز دو شنبه در میان تدابیر شدید امنیتی صورت گرفت. رخنه کردن تروریست‌ها، به دروازهٔ ورودی سوالاتی زیادی را برانگیخته است. خیلی ها به این باور هستند که همکاری عوامل نفوذی تروریستان را به هدف نزیک ساخته است. زیرا ساختمان پارلمان به شدت تحت محافظت شدید قرار داشت و بدون همکاری ستون پنجم تروریست ها نمی توانستند، با این همه تجهیزات نظامی که داشتند از سدها و موانع عبور نمایند.

در تحقیقات ابتدایی مسوولان امنیتی گفته اند که پلان حمله توسط استخبارات پاکستان طرح و افراد منسوب به شبکهٔ حقانی آن را عملیاتی نموده است. طالبان مسوولیت انجام حمله را به عهده گرفته اند. ضعف نهادهای کشفی سبب شده است که دشمن بر مناطق اساس کشور نفوذ نماید. در چند ماه گذشته، تروریست ها توانستند به حملات تهاجمی خود شدت بخشند. در کنار حوادث ناگوار پایتخت، نا امنی ها در برخی ولایات افزایش یافته است. هفتهٔ گذشته طالبان توانستند، دو ولسوالی را در قندوز و یک ولسوالی را در نورستان تحت تصرف خود در آورند که یک ولسوالی در قندز پس گرفته شد. در این اواخر ولایت های بدخشان، سرپل، تخار، بغلان و چند ولایت دیگر، در معرض تهدید امنیتی قرار دارد.

مزاحم!

■ همنوا

همه آگاهی داریم، افراد مزاحمی اند که برنامهٔ زندگی ما را نامنظم می سازند!

دوستی داریم که سخت مهربان و دوست داشتنی است. اما او توقعاتی دارد و خوب می داند که این کار از ما ساخته نیست و کسی که چندین سال بی کار و بی روز گار است چگونه می تواند مشکلی را حل نماید؟

گرچه به این دوست بار ها گفته شده و دلایل قانع کنند را ارائه کردیم ولی او قانع نیست و گاه و بیگاه زنگ می زند و یا به منزل حاضر می شود و بازهم همان قصه ها را به تکرار و تکرار بیان می دارد!!

عزت و احترام مهمان از اخلاق اسلامی است و نمی توان مهمان را به حال خود گذاشت و دوست ما تمام روز و یا شب باید در کنار او باشی و حرف های او را به تکرار و تکرار بشنوی!

نمی دانیم با همچو دوستان چگونه معامله کرد؟ من که سه صد صفحه را باید از منابع و ماخذ بی شمار جمع آوری و بنویسم و دقت کافی باید داشته باشم و در اتاق خود به روی میز که از کتاب های زیادی و انبوه پیش رویم قرار دارد، چگونه می توانم همه کار را رها کرده و در سالون با دوست عزیز و به تکرار قصه خوان، روزها و شب ها را سپری کنم.؟

ص۷

بریدمل عیسی خان لغمانی، از بروز یک فاجعهٔ کلان جلوگیری کرد.

دلاوری و شجاعت این جوان بود، شش تن مهاجمان که در حال هجوم به خانهٔ ملت بودند، با شلیک مرمی، از پا درآمدند.

سپاس از بریدمل عیسی خان و سایر افسران و سربازانی که در سراسر کشور در برابر دشمن جانبازانه ایستادگی می نمایند.